

AMIR

Mobbare

Roy

Panen

Hej!

Jag heter Roy Panen och det är jag som har skrivit denna bok.

Den är gratis för läsning/lyssning, nedladdning, delning/spridning. Men den får inte säljas. Och den får inte användas som egen text i andra texter eller böcker.

Jag äger upphovsrätten, och bokfilen är säkerhetsskyddad.

Hoppas du kommer tycka om den.

Mer information finns i slutet av boken.

AMIR-serien

Den handlar om bästa kompisarna Amir och Sten, 8-9 år.

De är mycket mobbade, och de kommer ifrån varandra. Men deras kärlek till varandra är så stark att de senare, med fina vuxnas hjälp, finner tillbaka till varandra.

Båda kämpar framåt på sin nya väg i all hopplöshet. Och det blir en lång och tuff resa innan de ses igen.

Roy Panen

Bokförlag

Roy Panen -

AMIR

Mobbare

Information

AMIR Mobbare (första boken)

© Roy Panen 2023

Roy Panen Bokförlag, Sollebrunn

www.panen.se

roy@panen.se

Omslagsfoto: Skrynkelig plast, Roy

Panen

Omslag: Roy Panen

ISBN 978-91-89769-73-1

Denna bok skyddas av upphovsrätts-
lagen.

Varning

Denna bok är ganska läskig och skrämmande med mobbning som huvudämne. Men var inte rädd eller minsta orolig. Du klarar av det.

Den innehåller också mycket fina saker med massor av ljus. Detta som också blir större och starkare än det mörka och läskiga.

Ingen vill väl bli mobbad. Ändå finns det mobbare. Fast dessa dumma typer behöver nog bara lära sig en liten läxa

för att sedan – förhoppningsvis bli bättre människor. I bästa fall kanske de också blir snälla. Och ännu bättre att de till och med blir fina kompisar.

Alla behöver en kompis att ha kul med. Gärna flera, och både flickor och pojkar.

Amir, i denna bok, har stora problem med mobbare. Men han är stark, och faktiskt tuff, modig, och framförallt påhittig, när det gäller att hantera sina mardrömslika mobbare.

Det finns ingen som visar Amir vägen, hur han ska göra eller tänka – för att få slippa problemen och det som

skrämmar honom.

Men längre fram i denna bokserie, boken Låtsasstorebror, finner han någon som hjälper honom och som bokstavligen sopar rent vägen framför honom där han går. Och nu behöver han inte vara rädd mer.

Amir behöver få drömma, fantisera, och skapa sina egna mål för vad han vill göra. Och allt detta utan att behöva vara rädd.

Hejsan!

Böckerna om Amir är en berättelse på ett antal böcker som kan läsas fristående eller i ordningsföljd.

Varje bok har ett avslut, men att alla böcker tillsammans, i följd, har en större handling med slut. Denna större, handlar om Amirs gränslösa kärlek till sin bästa kompis Sten.

Men efter tragiska händelser tvingas Sten iväg från Amir och till ett fosterhem, i boken Fosterfamilj.

I det stora och hela handlar böckerna om Amirs saknad efter Sten. Och om hur han klarar hantera all mobbning.

Men vi får också följa Amirs livsresa med spänning och kul underhållning i ett dundrande äventyr.

I denna första bok får vi följa Amir i sin ständiga flykt från mobbarna. Detta som också återges i boken Fosterfamilj. Fast här återges det mera från Stens perspektiv.

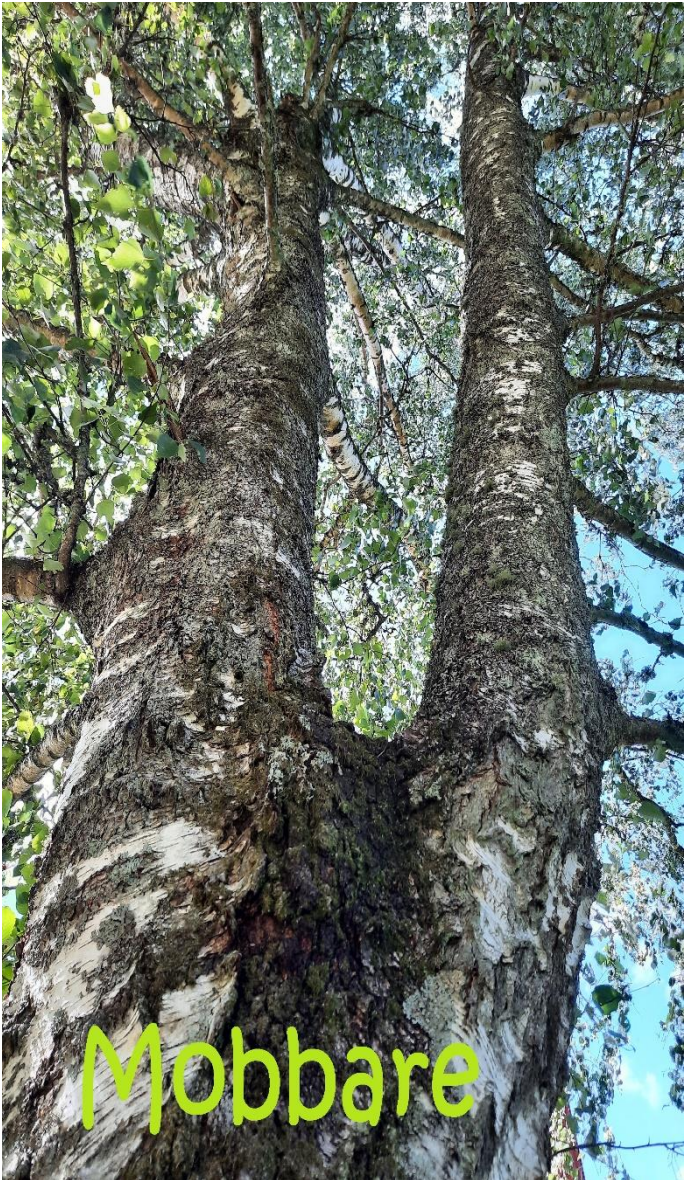
Här i boken Mobbare eskalerar och växer mobbningen dag för dag.

Och i hela denna bokserie AMIR, delar Amir med sig av sina tankar med

längtan efter sin bästa kompis Sten.

Det är många händelser som upptar hans tankar, både hemska som roliga. De roliga får honom att alltmer längta efter Sten, och de hemska får honom att vilja fly till en bättre plats. Fast bäst vore kanske att bara helt enkelt gå under jorden.

I slutet av denna bok Mobbare, får Amir hjälp av en vuxen. Och denne man ger honom också en idé om vad som fattas, som han behöver i sitt liv, för att stoppa mobbarna. Han behöver en äldre bästa kompis, en låtsasstorebror.

Baksidestext

Amir, nio år, jagas av äldre mobbare. Denna terror har hållit på i flera år, och han orkar snart inte mer.

Han tänker tillbaka på tiden med sin bästa kompis Sten.

De jagades varje dag av flera mobbare. Men Sten fick nog och gav igen på en av dem. Han försvarade sig.

Men när mobbningen blev ännu värre och mobbarna särskilt gav sig på Amir fick han fullt skydd av Sten.

För varje dag blev Sten allt tuffare och modigare mot mobbarna.

Men efter olyckorna tvingas han bort från Amir. Och nu blir Amir ensam kvar mot farliga och hämndlystna mobbare.

Varje dag får han fly för sitt liv, undan livsfarliga mobbare.

Han får skydd med att flytta till Göteborg och söker skydd hos sina låtsaskusiner.

Efter ett halvår vänder han tillbaka hem till Skövde, men möter den hemska mobbningen på nytt.

Del 1 Jagad

OTÄCKA

MOBBARE

1 Jagas av
mobbare

Amir, Ajda och mobbare, bostadsgård

Amir, nio år, jagas i dag lördag av ett

gäng mobbare. Och de är inte färre än sju stycken som vill få tag på honom.

De är mycket arga.

Sådana fegisar. Sju mot en.

Först, ganska tidigt på morgonen, jagas han genom flera bostadsgårdar.

Han och lillasyster Ajda, sex år, är ute på en gräsmatta och sparkar boll. Men så dyker mobbarna upp, en efter en runt dem.

Han vet att Ajda ger de sig inte på. Så utan att hinna tänka igenom det bästa i situationen lämnar han henne och springer i riktning bort från gården.

Mobbarna jagar honom, och som

sagt, i ett långt följe på sju man.

Skitfegisar.

Först runt skolan, sedan genom skolgården, förbi ett par fotbollsplaner, en mindre skog, genom en ganska stor lekpark med linbana, gungor, vippgunga, rutschkana, sandlåda och pulkabacke.

2 Riddarborg

Oturligt nog finns inga barn här och leker nu. Inga föräldrar heller. Nej, det

finns ingen just nu som kan skydda eller hjälpa honom.

Han måste klara sig på egen hand. Men hur? Mer än att bara springa? Och på liv och död?

Därefter jagar de honom genom några villaträdgårdar. Sedan in i en liten björkskog. Där finns en stor riddarborg, mitt bland massor av villor.

Hela riddarborgen är byggd av stockar och brädor. Och runt hela borgen finns tjocka stockar som står upp, nedkörda i marken.

Det ser ut lite som en mur i olika höjder.

Man kan gå balansgång på den. De lägsta stockarna är kanske bara trettio centimeter höga och de högsta ett par meter.

Denna borg är Stens och hans favoritplats att vara på.

Fast Sten finns inte med honom längre. Han är hos en fosterfamilj utanför Stockholm.

Och allt detta händer efter att hans mormor får en hjärtattack och dör, och hans lite tokiga mamma svimmar och slår huvudet i dammsugaren. Nu blir hon än mera tokig. Och hon måste flytta till ett hem högt upp i Norrland.

Ja, minst sagt ett stort kaos uppstår.

3 Tar skydd

Innan mobbarna hinner få tag på Amir, eller ens se vart han tar vägen mellan björkarna, slänger han sig ner på marken och ålar in under brädgolvet längst ner i riddarborgen.

Här under trägolvet brukar en igelkottfamilj hålla till. Eller de kanske till och med bor här. Fast, som tur är så är

de inte här nu. För en stickig igelkotts sällskap är väl inte vad han behöver just nu.

Och inte heller finns det någon läskig huggorm som kan bita honom och spruta in sitt hemska gift. Fast huggormsbett brukar man inte dö av, utan som mest bara bli sjuk. Kanske lite feber eller så.

4 När mobbarna får tag på honom

Vad mobbarna tänker göra, när de får tag på honom, är det ingen som vet. Men Amir vågar tro att de kommer slå honom rejält.

Flera av dem tänker nog nöja sig med att sparka och slå på honom, och säkert

med knutna händer.

Och skor. Det kommer göra ont.

Och en av dem håller en tennisracket i sin hand, en annan ett basebollträ och en tredje en krocketklubba.

De kommer slå honom rejält. Kanske slå ihjäl honom.

Men han är snabb i benen, som en gepard. Den kan komma upp i en topphastighet på närmare hundra kilometer i timmen. Många av våra bilvägar har en maxhastighet på nittio kilometer i timmen.

Och han är hal som en ål, när han glider in under brädgolvet.

Han skulle nog också behöva vara stark – som en björn. Fast hur kan man klara en fight mot sju stycken?

TIDIGARE

HÄNDELSE

5 Ger tillbaka

Amir, familj, och mobbare, ute

För nästan exakt två veckor sedan, en fredag, retar Amir ett par av mobbarna utanför en restaurangs uteservering.

Mobbarna har vägarna förbi serve-

ringen, och de går tillsammans med den enes pappa.

Idioterna stannar till när de får syn på Amir, och de stirrar hatiskt på honom. Sedan gör de ett tecken med händerna i utsträckta armar, som att de håller i en pistol. Och de låtsas skjuta honom.

Amirs familj verkar inte se det hela. De är upptagna av varandra och med att äta och dricka.

I dag firar de att mamma och pappa har varit gifta i tio år. Och det känns stort.

Fast att det mobbarna gör kanske bara är på låtsas, så blir det ändå riktigt

otäckt.

Och Amir hinner inte tänka innan han sträcker ut tungan i en ogillande grimas mot dem.

Och detta lilla, med tungan, ska tydligen räcka för att det ska bli ett dödspris på hans huvud.

Vad som kan komma att hända Amir, om mobbarna får tag på honom, vågar man inte ens tänka eller ha en idé om. Det kan bli farligt och riktigt otäckt.

Så vad Amir gör klokast i nu – är att bara hålla sig borta från mobbarna.

Vad som helst, men bara inte att de får tag på honom.

GÖTEBORG

6 Tvungen att

flytta

Amir, låtsaskusiner, och kompisar,
skola, fritids och Biskopsgården

Tidigare, på grund av all mobbning av
honom, blir han tvungen att flytta till
sina låtsaskusiner i Biskopsgården i

Göteborg.

Men nu, sedan ett halvår, bor han hemma i Skövde igen.

Fast den tidigare mobbningen tycks bara ha tagit en paus på en termin, när han bor i Göteborg. För snart sätter den igång på nytt, efter att han flyttat hem igen.

Och hela hans liv tycks bara handla om mobbning och att inte få vara ifred från de parasiterna.

Men vad ska han, de, göra åt allt?
Mobbarna?

Han borde nog ha stannat kvar hos kusinerna. För i Biskopsgården och

skolan där var det ingen som bråkade med honom.

Och i familjen, som han bodde hos, finns det två pojkar några år äldre än han. De skulle ha skyddat honom, om det hade behövts.

7 Kul hela tiden

Och där var det kul, både i skolan och hemma på gården.

I skolan spelade han fotboll med klasskamrater på rasterna. Och hemma på gården brukade han och kompisarna också spela fotboll. Dessa kompisar gick också i hans skola och klass, eller i en parallellklass.

Alla var snälla och trevliga mot honom.

Och där, efter skolan, gick han också på fritids. Också där var alla trevliga och snälla.

De gjorde roliga saker nästan hela tiden.

Ibland spelade de innebandy, i gymnasalen. Eller så spelade de fotboll, eller lekte inte nudda golv.

8 Inte nudda

golV

Där tog de fram allt av saker som man kunde kliva på, klättra eller hänga i: mattor, rockringar, bockar, plintar, bommar, rep ...

Man gick runt i en bana, och under färden fick man inte nudda golvet.

Mer om denna lek är att den också är lite som en tävling. Och den som

nuddar eller trampor på golvet åker ur tävlingen.

Golvet inuti rockringarna, som låg utspridda lite varstans på golvet, räknades inte som golv.

Och alla gick runt på ett led i en bana, där den som gick längst fram i ledet bestämde vilken fart som alla skulle ha när de gick runt i banan.

Ibland kunde personen längst fram skifta mellan att gå snabbt till att gå långsamt. Fast springa fick man inte göra, för då kunde man halka och skada sig.

Och denna lek, tävling, var himla kul.

Med olika fart gick de runt i banan tills någon eller flera trampat utanför, på golvet, och med det inte längre var med i tävlingen.

Alltså, man behövde hålla sig på mattan, i rockringarna, i repen som hängde ner från taket, balansgång på bommar, klättra över plintar och bockar, eller klättra och hänga sig kvar i ribborna längs med ena långsidan av gymnastiksalen.

Och, som sagt, allt gick framåt, runt, runt, tills alla utom en, den längst fram, trampat på golvet och med det åkt ut ur tävlingen.

Men om den som går längst fram och leder tävlingen, skulle ha otur att trampa på golvet, får personen efter honom/henne bli den som tar över och fortsätter leda tävlingen.

Ibland lyckades Amir att hålla sig kvar i tävlingen tills det bara var några personer kvar. Fast han vann aldrig någon tävling. Det var det oftast någon äldre pojke som gjorde, som annars också höll på med mycket sport på sin fritid. Som hade både god fysik och balans i kroppen.

Och här i denna tävling behövde man ha mycket styrka och en god balans.

9 Badhuset

Och ibland på fritids kunde de åka till badhuset och bada.

Det var också himla kul.

Amir och några till på fritids, som inte kunde simma, brukade mest hålla till i en mindre och mera barnvänlig bassäng. Där var vattnet inte så djupt. Det var också varmare än i den stora bassängen.

Och där fanns massor med leksaker, i olika färger, som man kunde flyta runt

på i vattnet: plattor av frigolit, böjbara korvar, simdynor ...

Och så klart fanns det en liten rutschbana som man kunde åka i, ner i vattnet.

10 De som orsakar problem

Tänk om allt detta också hade varit hemma i Skövde.

Men inte då.

Fast det är mest alla dem som mobbar, bråkar och är otrevliga – som är ett problem. Och dessa borde inte få

gå lösa.

Eller så borde de ha en eller flera vuxna runt sig som kunde vakta dem – så att de inte är dumma och elaka.

De är riktiga glädjeförstörare.

Om inte de fanns ... Ja, då skulle det förmodligen ha varit kul hela tiden. Eller i alla fall nästan hela tiden. Hemma i Skövde.

Fast nu så är det inte så, och mobbarna härjar runt och vill bråka med honom, och mest varje dag.

Hela tiden, när han är ute på gården eller på en gård intill, måste han ha ögon överallt, inte minst i nacken. För

mobbarna, de kan dyka upp när som helst och var som helst.

Nej, det hade varit bra om man hade kunnat ta med, till Skövde, allt det positiva med alla snälla och trevliga människor i och runt Biskopsgården. Och förstås allt det roliga som hände där.

Fast det går ju inte. Det är helt omöjligt.

ENORM
RÄDLSLA

11 Vågar inte
gå ut

Amir, mobbare, och städerska, skola

Sedan det som hände utanför uteserve-

ringen för två veckor sedan, har Amir inte vågat gå ut.

Och på väg till eller från skolan tar han olika vägar, för att minimera risken att möta någon av mobbarna.

Och en dag, när de har placerat ut sig på flera ställen på och utanför skolgården, vågar Amir inte gå ut ur skolbyggnaden.

Liknande har hänt flera gånger tidigare.

Men han vet att en av städerskorna på skolan bor i ett hus lite bortanför där han bor. Och nu, som flera gånger tidigare, söker han upp henne.

Hon håller på och städar i ett av klassrummen. Och dörren står öppen.

Han kliver fram till dörren och kikar in.

Men hon får syn på honom nästan direkt, och säger:

– Hej vännen! Har du slutat skolan för i dag?

Han nickar till svar.

– Men ska du inte gå hem nu då? Och du har väl läxor som behöver göras?

Men nu ser hon att han är ledsen. Och en tår letar sig ut från hans ena öga.

Hon lägger ifrån sig dammvippan

och kommer fram till honom.

Ger honom en kram.

Och frågar:

– Vad har hänt? Varför är du ledsen?

Är det som förut ...?

– Ja, dom där pojkarna ...

Och nu kommer mer gråt. Det rinner i bäckar nedför kinderna.

Hon stänger till dörren bakom honom och låser. Sedan får han en ny kram och hon håller om honom mycket kärleksfullt.

12 Får hjälp av städerskan

Hon vet nästan exakt vad som har hänt, som kan komma att hända, och han behöver hennes skydd. Detta har hon, som sagt, fått vara med om vid flera tillfällen sedan han flyttat hem igen, från en termin i Göteborg.

– Vi ska ta tag i det här, Amir. Var så säker. Och du vet att jag redan tidigare

har sagt till rektorn och flera av dina lärare, att du ofredas av flera pojkar.

Han gråter och kippar efter andan.

Hon ber honom slappna av och ta flera djupa andetag.

Han gör så.

– Det verkar inte vara någon som fattar ... hur allvarligt det här börjar bli, säger hon.

Han nickar igen.

– Jag får tänka ut något mer som vi, som jag kan göra ...

Han nickar.

– Jag slutar inte jobbet förrän klockan fyra, om lite mindre än en

timme ... Men kan du inte vara kvar inne på fritids tills jag slutar?

Han säger att han bara har tid där till klockan tre. Och han kommer därifrån nu.

Hon suckar. Tycker de borde ta hand om och behandla honom lite bättre. Och varför så slaviskt följa en klocka? Klockan tre kan väl få vara fyra någon dag, och när det behövs.

Han får vara med Anna och städa fram tills hon slutar jobba. Sedan följer hon honom ända fram till porten där hemma.

13 Kul städning

Han hjälper henne att våttorka alla bänkar. Det står skrivet eller ritat lite roliga saker på några av dem. Hon ber honom beskriva och läsa upp vad som står skrivet.

Det står: Min katt Missan är bäst. Frölunda vinner hela derbyt. IFK bäst i hela världen. Nästa ridlektion ska jag

rida Rambo. Han är best.

Amir frågar Anna om inte ordet best är felstavat.

Hon håller med. För en best är ju något stort och nästan otäckt. Som att möta en jättestor hund.

Hon säger också att det var ovanligt mycket skrivet och kladdat på bänkarna i dag. Det brukar det inte vara, i vanliga fall. Men det kan nog vara för att klassen, en femma, nog har haft vikarie i dag. Då finns det kanske några av eleverna som vågar göra lite mer som de vill.

Fast ingen dör väl av att det är lite

kladdat och ritat på bänkarna.

– Nej, säger Amir, inte jag i alla fall.

Och det här är till och med lite kul, med att tvätta bänkar.

– Men står det något mer? Och är det något ritat?

14 Sötast på hela skolan

– Ja, det finns flera ritade hjärtan. Och i ett står det Lisa + Emil. Och på en annan bänk står det Ludvig är sötast på hela skolan.

– Undrar vem Ludvig är? frågar hon.
Jag menar, förutom att han då är söt?

Amir tittar efter något mer kul som är skrivet, innan han tvättar bort det.

– Fast ..., säger hon bestämt och sträcker på sig, samtidigt som hon lutar sig något bakåt, men pausar någon sekund.

Han vänder upp ansiktet väntande mot henne.

– Sötast på skolan ...? Det måste stå fel. Det ska väl stå näst sötast ...

Nu förstår han inte.

– ... för sötast, det är ju du.

Han ler och blir generad.

– Tack!

– Har du nån tjej? Eller finns det nån flicka som du är kär i? Eller tycker extra mycket om?

Han vet inte vad han ska svara.

Men så säger han:

– Ja, flera. Fast dom är mina tjej-kompisar.

15 Följer

honom hem

När klockan har passerat fyra på eftermiddagen, och när Annas arbets-

dag tagit slut, och Amir har hjälpt henne att tvätta fler bänkar, följer hon honom hem.

Hemma vid porten säger Anna att varje dag som han känner oro för pojkarna, då kan hon följa honom hem. Som förut. Och det är inga problem.

Och de ska allt hitta ett sätt att få stopp på all mobbning. Det lovar hon.

Hon kan försöka prata allvar med pojkarna och få dem att sluta bråka.

Och hon kan ringa hem till deras föräldrar och försöka få dem att prata sina pojkar till rätta. Kan de inte få dem att bli snälla, så kanske de åtminstone

kan lämna Amir i fred.

Och hon ska förstås också ta ett allvarets pratstund med rektorn och pojkarnas lärare.

Hon tror att sedan kommer det nog absolut att bli bättre, och att mobbningen upphör.

Fast det här borde hon, eller någon annan vuxen, ha gjort redan tidigare. Fast bättre sent än aldrig, var det någon klok som sa en gång.

BORGEN

16 Livrädd

Amir och mobbare, ute

Amir ligger under brädgolvet och flåsar efter andan. Han har sprungit långt och under en längre stund.

Hör mobbarna kommer fram till borgen.

De går runt rastlöst och svär och

lever. De är riktigt otäcka.

– Turken måste vara här nånstans, säger Kalle, som är lite av en ledare för gänget.

– Ja, den äckliga turken, säger Marre, för att bara instämna och hålla med.

– När vi får tag på den idioten ..., säger Fille, då ska han allt få sej en omgång.

– Ja, den äcklige, skitige turken, säger en fjärde pojke.

– Och han borde tvätta sej nån gång, säger en femte.

– Han luktar skit, säger en sjätte.

– Ja, som en bajskorv, säger en sjunde.

Och de skrattar roat åt sig själva och deras påhittighet. Här verkar det inte finnas minsta lilla spår av empati: att känna med någon, hur den har det.

Amir är så rädd att han tror att han vilken sekund som helst kommer att kissa i byxorna.

Det får inte hända.

Men om det ändå gör det – så måste det få vara okej. Och i så fall kan det väl inte göra saken värre eller att det blir till mer skada.

17 Det blir

Värre

– Amir, kom fram! skriker Kalle.

Pojkarna med tennisracketen, basebollträt och krocketklubban slår med dem mot borgen.

Alla ser sig om efter Amir, både noga och rastlöst. Men ingen av dem kan tänka så långt som att han har gömt sig under trägolvet. Och brädorna är spika-

de ganska tätt. Så det går inte att se mellan springorna.

Ett par av pojkarna går över golvet.

Amir slutar andas. Han är livrädd. Så rädd att han nu till och med är rädd för att de ska höra hans hjärta slå. Och få tyst på sitt hjärta kan han ju inte. För då vore han ju död.

Flera till pojkar kliver över trägolvet. Och ett par andra går balansgång på stockarna runt borgen.

Amir ligger kvar under golvet, lika tyst som stilla.

Hur länge ska detta hålla på?

En hel halvtimme går.

Pojkarnas tidigare jagande verkar nu mera gå över i lek.

De leker att de har krigat mot alla som tidigare varit på denna borg. Och de var kanske hundra stycken. Men de har skrämt och jagat iväg varenda en.

– Men vi borde ha tillfångatagit några, säger en av pojkarna.

– Ja, och gett dom rejält med stryk, säger en annan.

– Vi kunde ha slagit ihjäl dom, säger en tredje.

Amir tänker att han inte får bli avslöjad. Och han får inte hosta, nysa eller ens det lilla minsta harkla sig. Inte

heller fisa.

Aldrig tidigare har han varit så här rädd.

18 Går mer över i lek

Ett par av pojkarna klättrar upp i borgen som har tre lägre kryp-in-våningar. För varje våning att ta sig upp kräver det

mer av både mod och styrka.

Första våningen är kanske femtio centimeter över marken, andra en och en halv meter och tredje två meter.

Och för den som är riktigt stark och vågar, kan man med en repstege klättra hängandes i armarna upp till ett torn som har en mindre avsats att stå på. Och dit upp är det tre meter.

Hela den här borgen är rolig och spännande att leka i.

Kalle och Marre klättrar upp till tornet. Och därifrån spanar de ut över området, efter Amir.

Amir behöver ligga under detta

trägolv en bra stund till innan de livsfarliga mobbarna tröttnar och ger sig av.

Och, som sagt, han får inte hosta eller nysa.

Inte heller fisa.

För då är han helt rökt sedan.

Och sedan finns det väl inget annat, än att ta emot alla deras sparkar och slag, eller vad de nu kan hitta på eller komma sig för att göra mot honom.

Fast då måste han ropa – nej, skrika, på hjälp, så att det hörs minst över till andra sidan stan.

19 Faran över

Och innan de går kommer två flickor i Amirs ålder dit för att leka.

Säkert så får de pojkarna att ge upp sitt letande efter Amir, och åtminstone för stunden.

Amir väntar ytterligare en stund innan han kryper fram från brädgolvet.

Han känner inte flickorna så bra, men vet att de går i en parallellklass.

När de har sina ryggar vända mot honom, passar han på att krypa fram.

Och utan att bli upptäckt av dem smyger han iväg mellan björkarna, bort därifrån.

Fast, vad hade väl det gjort om han avslöjat sig för dem?

Han har väl inget att dölja, eller att skämmas för?

Det är alla de hemska pojkarna, mobbarna, som ska skämmas. Och för de är alla riktiga idioter.

Men om hemskingarna skulle dyka upp igen – då kunde han kanske ta hjälp av flickorna. Bara deras närvaro gör nog tillräckligt för att ge honom det skydd som skulle krävas. För inte vågar

mobbarna, eller kan med, att ge sig på honom när han har två flickor i sitt sällskap?

Fast så här långt tänker inte Amir nu. Han är för uppjagad och skrämmd av allt som hänt. Eller kanske till och med händer.

Och vågar han gå hem nu? Ensam, och med risk för att dårarna ska dyka upp igen?

20 Ger sig av

Han tänker, varför han skulle gå ut i dag? Fast han har ju inte vågat gå ut på två veckor, för det där som hände vid restaurangens uteservering.

Och någon gång måste han ju börja våga gå ut igen. För han kan ju inte sitta hemma, inlåst, som i ett fängelse, och hur länge som helst.

Men nu vill han gå hem. Fast han är en bra bit hemifrån, och det blir kanske svårt att välja vilken väg han ska ta för

att inte riskera att möta mobbarna igen.

Och han är törstig.

Han kan gå hem till Anna, hon som städar på skolan, och be henne om ett glas vatten. Hon bor bara några hundra meter härifrån.

Men när han ringt på hennes dörr kommer ingen och öppnar. Hon är inte hemma.

Det finns en trädgårdsslang och vattenkran på husväggen. Han tar initiativ att bjuda sig att dricka ur slangen.

Först låter han vattnet rinna en stund, då vattnet som finns i slangen kan vara

gammalt och dåligt. Det vattnet kommer att göra honom sjuk.

När han har druckit rejält bestämmer han sig för att gå bort till lekparken och gunga lite. Den finns bara en liten bit härifrån. Han kan också gå bort till linbanan och åka lite.

Nu får han en idé om att gå hem till Hampus och Ralf, och fråga dem om de vill gå med honom till lekparken. Eller om de vill kan de spela fotboll.

Fast det är långt att gå hem till dem, nästan lika långt som att gå hem till sig.

Efter en liten stunds fundering bestämmer han sig för att gå själv bort

till lekparken. Han kan gå hem till Hampus och Ralf senare i dag.

21 Lekparken

Men innan han hinner tänka färdigt tanken dyker mobbarna upp igen. Och han måste springa och ta skydd.

Nu flyr han förbi en skola, sedan till en gräsfotbollsplan och lekpark.

Men där har han tur när en mamma och hennes två små barn är där och

leker. De blir hans skydd, och det får honom att slappna av. Det räcker garanterat som skydd från mobbarna.

Han springer fram till den ena av två gungor. I den andra gungar en flicka på fyra år.

Och tio meter bort är mamman med sin lille son på två år som älskar att åka rutschkana.

Han säger hej till dem. Sätter sig i gungan och försöker slappna av.

Han känner sig skyddad av mamman.

Efter en stund ser han att mamman och hennes barn är på väg att lämna

lekparken. Då frågar han mamman om de ska gå förbi där han bor? Han säger att han har problem med flera mobbare som är ute efter honom.

Och mamman förstår att det är allvar. Hon följer honom ända hem till hans gård.

Han tackar för hjälpen och springer den sista biten genom gården och hem till sig.

Hemma säger han inget om det senaste som har hänt med mobbarna.

Mamma ber honom hålla sig inne nu fram tills de ska åka till affären och handla mat.

Amir går ut på balkongen och spanar efter mobbarna. Men de syns inte till någonstans.

Del 2 Värsta mobbingen

BUS OCH TERROR

22

Cykelventiler
och Hundbajs

Mobbare, ute
81

För ett år sedan behövde Amirs bästa kompis Sten, åtta år, flytta till en fosterfamilj i Stockholm.

Det var efter katastrofen med att hans mormor dog, och att hans mamma blev mer tokig. Hon föll mot golvet, slog huvudet i dammsugaren och blev mer tokig än vad hon varit tidigare.

Och Sten är ett av mobbarnas hatobjekt. De älskar att mobba och bråka med honom.

Och de är avundsjuka på att han har fått en ny cykel, en blå och grön mountainbike med tjugoen växlar.

Han fick den några veckor innan

katastrofen med mormor och mamma.

Och tidigare i dag släppte mobbarna ut luften ur däck, och slängde iväg ventilerna.

Fast de nöjer sig inte med detta. De tänker nu också göra ett mera vidrigt bus med honom. Eller mer hans familj.

De ska slänga in hundbajs i deras brevinkast på ytterdörren.

Efter en stunds letande ute, längs med cykel- och gångbanan, hittar de en nytillverkad och färsk, alldeles vidrig hundbajskorv, som dessutom stinker något enormt.

I en papperskorg finner de en liten

plastpåse. Och med en liten pinne petar de över bajskorven på utsidan av påsen och bär iväg med den hem till Stens trappuppgång.

Snart öppnar de brevkastet och släpper in bajskorven som faller ner på golvet innanför dörren. Sedan ringer de på dörren och springer därifrån med raketfart.

Fast det är ingen hemma. Sten är med sin mamma och mormor i affären och handlar mat. Och de ska handla ventiler till cykeln.

Och sin cykel har han tagit in i lägenheten. Han har ställt den bredvid

sin säng.

Senare, när de kommer hem från mataffären och cykelaffären, ska han pumpa luft i däcken.

Men i fortsättningen ska han ta in cykeln i lägenheten, efter varje gång som han har varit ute och cyklat. Då kanske de slipper köpa fler ventiler.

När mobbarna, fyra stycken i åldrarna nio till elva år, har hunnit ut på gården, skrattar de roat över vad de har gjort.

23 Hålla sig borta

När Sten och hans mamma och mormor kommer hem och ska kliva in genom ytterdörren möts de av en äcklig och stinkande bajskorv på dörrmattan som det står välkommen på.

Alla tre suckar tungt av synen.

Mormor går och hämtar toalettpapper som hon lägger över hundbajset och

plockar sedan upp det. Hon spolar ner det i toaletten.

Och mamma lyfter med sig dörrmattan och spolar rent den i badkaret.

Alla tre förstår direkt att det är mobbarna som har gjort detta.

Men vad ska de göra?

De har redan tidigare flera gånger ringt hem till mobbarnas föräldrar. Fast de bryr sig inte, eller de tror inte att deras barn är bråkiga och mobbar andra barn.

De tror att Sten och Amir har tagit fel, att det är någon annan som bråkar med dem.

Snart förstår både Stens mamma och mormor, och Amirs föräldrar, att även mobbarnas föräldrar är rasister. De gillar helt enkelt inte utlänningar, som också ser utländska ut.

Snart förstod de alla, att kanske det enklaste och bästa sättet att slippa mobbarna och deras terror – var att bara hålla sig borta från dem.

Fast detta som ju inte är så lätt, då mobbarna hela tiden söker upp dem.

Kanske borde de båda, Sten och Amir, flytta till en annan stad, och så klart med sina familjer?

Men hur då? Och varför? Det borde

ju vara mobbarna som måste flytta.

Och numera försöker de hela tiden, så gott det går, hålla sig borta från dessa avskums terror.

Och det har väl gått sådär bra.

TERRORN

FORT-

SÄTTER

24 De cyklar

igen

Sten, Amir och mobbare, ute

90

Senare under dagen har Sten fått nya ventiler till cykeln och däcken är pumpade.

Han ringer på hos bästa kompisen Amir, som är lika gammal som han, och de ger sig ut på en cykeltur.

Amir har en röd, enväxlad cykel, som är något gammal och för liten. Fast den duger fortfarande att cykla på. Och hjulen rullar bra.

Först cyklar de runt på gården. Ja, det går att cykla runt leksakerna: sandlådan, gungorna och rutschkanan, men också mattpiskstället, flera cykelställ, en mindre gräsmatta och massor med

rosenbuskar.

Det är kul. Först cyklar de åt det ena hållet, därefter åt det andra.

25 Mobbarna kommer

Men snart bestämmer de sig för att cykla runt utanför gården, och på cykelbanan.

De gör så.

Och det blir flera varv och åt båda hållen.

Men så plötsligt dyker de fyra mobbarna upp framför dem. De ställer sig mitt i vägen och blockerar framfarten för Sten och Amir. Och de står bredbent med armarna i kors över bröstet.

- Stanna! ropar en av mobbarna.
- Det kostar tio kronor att komma förbi, säger en annan av dem.
- Hit med pengarna! säger en tredje.
- Ja, annars får ni stryk, säger en fjärde.

Amir stannar cykeln några meter framför mobbarna, och kliver av.

Men Sten gör ett försök att komma förbi dem med att cykla ut på gräsmattan.

Han lyckas bra, och kan i princip cykla raka vägen hem, om han vill.

26 Amir i fara

Men när han ser att mobbarna rusar fram till Amir och börjar bråka med

honom, förstår han att han inte kan fortsätta. Han kan inte svika sin bästa kompis.

Och nu när han ser att en av de större och äldre mobbarna tar ett stryptag på Amir, blir han både rädd och orolig.

Han måste hjälpa honom. Men hur?

– Kom hit din lille äcklige zigenarunge, om du inte vill att din stinkande turkkompis ska få rejält med stryk.

– Jag är ingen zigenare, säger Sten lågt, men så att inte mobbarna ska höra. Jag är rom.

– Nå! säger en annan av mobbarna. Du får tre sekunder på dej att pallra dej

hit.

– Eller vill du, din lille äcklige zigenare, se när vi bankar skiten ur den här lille stinkande turken?

Amir och Sten vet nu att de inte har något val, inget annat än att bara göra så som mobbarna säger.

27 Får en idé

Men så får Amir en idé.

Han släpper taget om sin cykel, sliter

sig loss från mobbarens grepp och springer därifrån.

– Cykla, Sten! ropar han.

Sten cyklar iväg.

Men nu sätter två av mobbarna fart att springa ifatt Sten och Amir. Fast Sten hinner få upp farten och kommer lätt undan.

Men den andre mobbaren hinner ifatt Amir och lägger krokben på honom så att han faller ner i gräset.

Sten ser att Amir inte hann komma undan, och han vågar vara modig med att vända tillbaka.

Han cyklar fram till Amir som nu är

omringad av fyra äldre mobbare.

Men varken Sten eller Amir får stryk. Mobbarna nöjer sig med att bara släppa ut luften på deras cyklar och de kastar iväg ventilerna.

De säger ingenting mer, utan går bara iväg och lämnar dem.

Amir och Sten tittar ledsna och bedrövade på varandra och skakar på sina huvuden.

– Hur mycket kostar ventiler? frågar Amir.

Sten skakar mer på huvudet, och säger:

– Jag vet inte. Men vi kan fråga

mamma ...

POLIS-

ANMÄLAN

28 Har också

ringt polisen

Stens familj, polis, telefon

Mobbarna är hemska och vidriga, och

som sagt, de älskar att bråka med Sten och Amir. Speciellt Sten brukar råka ut för dem. Och hans mamma.

Hon har förstås försökt, många gånger, att få dem att sluta med sitt terroriserande av dem. Men som vi redan vet, helt utan framgång.

Ja, hon har till och med ringt till polisen och bett dem om hjälp.

Polisen har kontaktat mobbarna och deras föräldrar. Flera gånger.

Men mobbarna nekar till allt. De säger att de inte alls bråkar med någon, och absolut inte med Sten och Amir. Och de vet knappt ens vilka de är.

Polisen får svårt att göra en utredning. Det finns inte så mycket bevis att gå på, mer än allt som påstås och anklagelserna som riktas mot mobbarna.

De säger att det nu blir svårt när ord står mot ord. Vem talar sanning eller ljuger: mobbarna eller Stens mamma?

Och så här långt tycks mobbarna bara kunna fortsätta sin terror mot Amir och Sten, och Stens mamma.

Det behövs nog bevis mot mobbarna och deras terror. De behöver samla bevis. Massor med bevis som de kan gå till polisen med.

Och när det gäller Stens mormor, så

råkar hon aldrig i problem med mobbarna, förutom det med hundbajset, förstås.

PSYKISK

SJUKDOM

29 Lite tokig

Stens mamma, Rosa-Lis

Ja, mobbarna kan ibland vara riktigt hemska mot Sten och Amir.

Och hans mamma råkar också illa ut, fast mest för att hon bryr sig extra

mycket och vill skydda sin lille son, Sten. Hon liksom oroar sig mycket och vill skydda honom.

Fast det är svårt. Hon kan ju inte springa runt honom som en livvakt hela dygnet. Hon har ju också andra saker att göra.

Möjligen bråkar de med henne, för att hon också är lite tokig.

Hon har sedan många år, sedan hon blev gravid och bar på Sten, utvecklat en psykisk sjukdom.

Stens pappa svek henne. Och hon var sedan så olyckligt förälskad i honom att hon gick sönder psykiskt. Hon bröts ner

mentalt dag för dag.

Han var redan gift och hade två barn. Detta som han höll inne med och inte berättade förrän långt senare.

Och där innan ljög han om att han ville gifta sig med Rosa-Lis. Och de skulle köpa ett fint hus. De skulle inreda det med fina möbler och en jättefin barnkammare med mera.

Fast efter någon månad kom det fram att han redan var gift och hade två barn. Och han ville inte lämna sin fru för att starta något nytt liv med Rosa-Lis.

Efter detta rasar Rosa-Lis hela värld och hon utvecklar en psykisk sjukdom.

Hon pendlar mellan att ibland vara extremt glad och uppåt, och ibland är hon mycket deprimerad, ledsen och bara gråter.

Men annars så är hon mycket snäll och pålitlig. Och hon ställer alltid upp på Sten och hans mormor, alltså sin mamma, till hundra procent.

Fast hon klarar inte att ta fullt ansvar juridiskt för Sten, då hennes sjukdom ibland tar över helt. Den yttrar sig, som sagt, i att hon ibland kan vara extremt glad och uppåt eller så enormt nere och ledsen.

Hon behöver mycket stöd och kärlek.

Detta som hon också får i överflöd av både Sten och hans mormor, alltså sin mamma.

Stens mormor har det fulla juridiska ansvaret för Sten. Hon är hans vårdnadshavare.

MERA

TERROR

30 Ventilerna

ännu en gång

Sten, Amir och mobbare, ute

Ventilerna till cykeldäcken var inte så

dyra. Och Rosa-Lis bjuder Amir på hans två ventiler.

Detta sker dagen efter de blev terroriserade senaste gången.

Och Amir och Sten tar ännu en cykeltur.

Mobbarna dyker upp igen som fyra hemska – monster.

De stannar sina cyklar framför värstingarna.

En av mobbarna sträcker fram handen och säger:

– Ventilerna!

Och flera andra hakar på.

– Ge hit ventilerna!

- Annars får ni stryk!
- Massor med stryk!

Vad ska de göra?

De skruvar av ventilerna och släpper ut luften från cykeldäcken, och ger mobbaren ventilerna.

Och mobbaren låtsas kasta iväg dem. Långt, långt över gräsmattan. Kanske tjugo meter bort. Fast han har inte kastat iväg dem, då han håller dem gömda i den andra handen.

Samtidigt som han låtsas kasta iväg ventilerna, öppnar han den andra handen och släpper ut de fyra ventilerna som faller mot gräset.

Man kan väl undra varför han gör så här och inte kastar iväg dem. Men kanske är det bara en annan sjuk sida av honom.

Amir och Sten tittar, men ser inga ventiler fara iväg i luften.

De blir tårögda av att ännu en gång behöva stå ut med denna terror.

Men så ser Amir den knutna handen som öppnas och ventilerna som faller ner mot gräset.

De står kvar vid sina cyklar och väntar.

Mobbarna ger sig av.

Sten säger att han ska gå och leta

efter ventilerna.

Men nu går Amir bara några kliv bort på gräsmattan och plockar upp en ventil som han ser direkt. Den glänser till i gräset.

– Va?! säger Sten frågande. Lurades de bara med att kasta ...?

De letar fram de andra ventilerna. Fast de behöver inte leta så länge, då de alla ligger nästan exakt på samma plats i gräset.

Sten ber Amir vänta här vid cyklarna, medans han springer hem och hämtar cykelpumpen.

Medans Amir väntar skruvar han fast

ventilerna.

När de har pumpat i luft i däcken cyklar de hem igen.

De kommer på att de kan låsa in sina cyklar i deras lägenhetsförråd i källaren.

De bestämmer sig för att inte cykla mer i dag. Och förmodligen inte i morgon heller. Men kanske i övermorgon.

Del 3 Boxas

FÅR NOG

31 Elak pojke i klassen

Sten, Amir och Robert, skola

Under en längre tid, mer än en månad, har speciellt Sten haft stora problem med en annan mobbare som går i hans klass.

Robert heter han. Han är lillebror till en av mobbarna.

Och Robert har fått i uppdrag, av sin bror och hans hemska kompisar, att bråka med Amir och Sten. Ja, och speciellt Sten. Och det har Robert gjort, mer eller mindre varje dag, sedan en månad tillbaka.

Oftast så är det i skolan som han får chansen att bråka med dem, men han vågar inte ge sig på dem båda, samtidigt. Och det är så gott som alltid bara en av dem i taget. Enskilt.

Han vill ofta boxa dem i magen. Och han gör det alltid när ingen annan finns

i närheten och kan se vad som händer.

Ibland ger han sig på Amir, när de är själva, och ibland blir Sten hans offer.

Och det sker snabbt. Det tar bara någon sekund, och sedan har han smällt till någon av dem i magen.

Och Amir som Sten blir förstas mycket rädda.

Ja, Robert liksom, utan förvarning, bara springer fram till någon av dem och smäller upp en knuten näve i magen på honom, Amir eller Sten.

Och det brukar bli en hård smäll.

32 Försökt få hjälp

Men varken Sten eller Amir vågar säga till någon lärare.

Och deras mammor, Stens mormor och Amirs pappa, har flera gånger ringt till Roberts föräldrar för att tala om vad deras son gör i skolan.

Och Robert försvarar sig, säger till sina föräldrar att han inte alls gör så,

boxar Sten och Amir i magen. Han säger att han aldrig har gjort det och att Sten och Amir bara ljuger.

Stens mamma och mormor, och Amirs mamma och pappa, har också pratat med Stens lärare och rektorn på skolan, om vad Robert gör.

Och de, läraren och rektorn, har lovat att hålla uppsikt över om Robert, eller någon annan pojke eller flicka på skolan bråkar med Sten och Amir.

Amir har också sett det hända, att Robert har boxat Sten i magen. Och vice versa, har Sten sett att Robert har boxat Amir i magen. Och vid flera

tillfällen.

Fast varken Amirs eller Stens röst och vittnande, över vad som har hänt, har nått någon vart.

Kanske måste de filma Robert när han ger sig på dem?

Fast hur ska de hinna göra det när boxningen händer så plötsligt och oförberett?

Och var kan de låna en filmkamera?

LÄRAREN

SER ALLT

33 Bråkar med

Sten

Sten, Robert och lärare, klassrum

Vid ett tillfälle slarvade Robert med att

kolla att Sten och han var ensamma i klassrummet.

Det var bildlektion, fast nu var den slut och alla barn rusade ut på rast. Men Sten ville måla färdigt sin teckning innan han gick ut på rast.

Teckningen var nästan klar. Och Amir passade på att gå på toaletten, under tiden som Sten målade klart.

Och fröken lämnade klassrummet för att skynda sig bort till lärarrummet och dricka kaffe.

Hon bad Sten att stänga igen dörren till klassrummet när han gick ut på rast.

Det tar kanske bara två minuter för

Sten att måla klart sin teckning. Och när han reser sig upp för att gå ut står Robert framför honom.

Sprang inte han ut på rast samtidigt med alla andra i klassen? tänker Sten.

Men han hinner inte tänka längre innan han får en stenhård knytnäve som i full fart slår in mot hans mage. Och han ramlar nästan baklänges.

34 Fröken

kommer

tillbaka

Men just i detta ögonblick dyker fröken upp i dörren igen och hinner se alltihop.

Hon glömde sina nycklar på katedern.

Och hon blir chockad över vad hon får se. Men hon behöver inte göra det

minsta lilla ingripande för att stoppa Robert. Det räcker med att hon bara uppenbarar sig i dörröppningen.

– Nej, men vad är detta som jag ser?

Hon går fram till Robert och tar tag om hans arm. Inte hårt, bara bestämt.

– Men jag skojade bara med Sten, ljuger Robert. Vi är kompisar.

Fröken tittar frågande på Sten.

Men han bara skakar bestämt och nekande på huvudet. För aldrig att han vill vara kompis med Robert – det skithålet. Han är knäpp, vidrig. Aldrig ... aldrig ...

Fröken vrider och vänder på sig, och

hon är mycket besvärad över händelsen. Och hur ska hon hantera detta som har hänt? Ska hon begära av Robert att han ber Sten om förlåt?

Nej, det skulle säkert inte komma från hans hjärta. Och han har ju precis velat Sten illa.

Nej, det får vara med den saken. Och hon vill inte riskera att utsätta Sten för mer av kränkningar.

Robert tycker helt enkelt inte om Sten. Men varför ...?

35 Går till rektorn

Hon plockar till sig sina nycklar på katedern och går med Robert till rektorsexpeditionen.

Och hon säger till honom med hög och skarp ton:

– Nu ska du och jag gå till rektorn och anmäla den här händelsen, incidenten. Och skolan kommer att ta

kontakt med dina föräldrar, omgående.

Är det förstått?

Robert nickar och följer med utan minsta försök till motstridigheter. Nu gäller det att spela med och att få detta att inte bli större än vad det är.

Amir lyssnar intresserat och blir förvånad över allt som Sten berättar.

– Nu fick han väl sej en liten läxa, flinar Amir nöjt.

Sten nickar och flinar instämmande.

Robert får stå ut med mycket klagomål och förmaningar från både skolan, med rektorn och läraren, och av sina föräldrar.

Och Robert lovar att inte bråka med Sten något mer, eller med någon annan.

Detta som han bara klarar hålla fram tills nästa dag. Och då ger han sig på Sten igen.

Allt det här meningslösa med att bråka, i synnerhet att boxa en annan i magen, tänker Robert fortsätta med, och nu som en liten hämnd mot Sten.

Fast han kanske hellre borde rikta sin ilska mot läraren, som ju tog tag i saken, mobbningen, kränkningarna av Sten och satte stopp för allt – Roberts usla beteende.

Och nu är ärendet fullt ut anmält till

rektorn.

VÄND- PUNKT

36 Boxas
tillbaka

Sten och Amir, skolgård

På rasten frågar Amir Sten vad han

tänker göra om inte Robert blir snällare och lämnar honom, dem, ifred.

Men Sten vet inte, och han skakar bara bekymrat på huvudet.

Fast inom honom hörs en röst som skriker ut: ”Slå tillbaka. Boxa Robert i magen, hårt och mycket, som ett försvar.”

Fast han säger inget om det till Amir, sina tankar.

Det blir ingen rast för Robert som har fullt upp med att förklara sig för rektorn.

Det blir lugnt under ett par dagar, ja under resten av veckan. Men följande

måndag sätter Robert igång sin terror mot Sten igen.

Och efter senaste händelsen, som resulterade i ett besök hos rektorn, är han nu mest ute efter att ge igen på Sten.

Fast Sten ... Det borde väl vara läraren som han ville ge igen på. Det var ju läraren som ertappade honom med att misshandla Sten.

Men han tänker strunta i vad alla vuxna säger. Han struntar i rektorn, läraren och sina föräldrar. Och han tänker ge Sten en rejäl omgång, nästa gång som han får chansen.

Eller det kan bli flera. Och han tänker

vara extra noga och försiktig med att ingen ser det, ser vad han gör mot Sten.

37 Blir tuff

Sten och Robert, omklädningsrum

Följande måndag är Amir hemma och sjuk. Han har blivit förkyld och fått ont i halsen.

Han blir hemma hela veckan.

Och Sten håller sig borta fysiskt från honom, för han vill ju inte också bli

sjuk, smittad.

De nöjer sig med att prata på telefonen.

– Vet du, idag kom Robert fram till mej i omklädningsrummet efter gymnastiken. Jag, eller vi var sist och ensamma kvar. Alla andra hade gått till matsalen för att äta lunch.

Amir lyssnar på helspänn.

– Den idioten kom fram till mej och skulle boxa mej i magen. Men jag var snabbare och puttade honom så han föll bakåt ner mot golvet. Fast han slog sej inte.

Sten tar ett par stora och djupa ande-

tag. Och fortsätter sedan:

– Jag slängde mej ner över honom på golvet och vi brottades. Jag var starkare och jag fick ett järngrepp om hans ena arm, som jag drog upp högt bak på hans rygg.

– Vad bra! säger Amir. Coolt! Och du borde klå upp honom rejält, så att han inte vågar bråka med dej igen.

– Jag tyckte att det knakade i armen på honom, och gav då efter. Jag sa till honom att han skulle låta bli mej. Och om han gör så här igen, bråkar med mej, då kommer jag att bryta sönder armen på honom.

Amir lägger luren i famnen och klappar händer till det han nu får höra.

– Sten, du är både större och starkare än den skiten. Det är han som borde vara rädd för dej.

– Jag lovar dej, Amir, han bråkar inte med mej något mer.

– Nej, det vågar han inte, instämmer Amir.

38 Öpprepar

sig

Liknande händer nästa dag. Robert får chansen at ge sig på Sten med sin boxning, och när de är själva.

Det händer en gång i korridoren utanför klassrummet och en andra gång i klassrummet, på mattelektionen.

Och Sten är tuff och modig och tar först emot hans knytnäve mot magen.

Fast nu spänner han sin mage, och det gör inte ont. Smällen känns, men det gör inte ont.

Och i retur får Robert Stens hårda och snabba knytnäve som smäller till honom i magen så att det sjunger om det. Och direkt efter får han en andra smäll.

Och nu blir det för mycket för Robert som säckar ihop mot golvet av sina smärtor.

Han ligger och kvider en stund innan han reser sig upp och går in i klassrummet.

Liknande händer i klassrummet efter

mattelektionen, när alla i klassen har lämnat klassrummet för att gå ut på rast.

Sten ser att Robert lugnt sitter kvar på sin stol. Och då gör han detsamma.

Läraren ber dem stänga till dörren när de går ut på rast.

Robert reser sig upp från sin stol och går fram till Sten.

Sten reser sig upp.

Och resten, vad som händer, vet vi redan.

39 Utanför klassrummet

Efter eftermiddagsrasten, tio i ett, är alla på väg in i klassrummet för en geografilektion.

Sten står kvar i korridoren, utanför klassrummet och liksom väntar in Robert. Han ger honom chansen att bråka med honom. Kanske vill han boxa honom i magen igen.

Och Robert stannar också kvar utanför klassrummet.

Det går en kort stund. Sedan sticker en flicka i klassen ut sitt huvud genom dörren och frågar om pojkarna inte ska komma in. Lektionen har börjat.

– Jag kommer snart, säger Robert.

– Jag med, säger Sten.

Hon låter dörren stå på glänt.

Och på mindre än en sekund flyger Robert på Sten och smäller till honom hårt i magen.

Men lika snabbt reagerar Sten och smäller till Robert flera gånger i magen, så att han sjunker ner på golvet.

Han kliver över honom, öppnar dörren och kliver in i klassrummet.

Flera i klassen ser att Robert ligger utslagen på golvet, strax utanför dörren. De blir förskräckta och rusar mot honom.

– Jag tror att han har ätit något olämpligt ..., säger Sten.

Det blir stor uppståndelse kring Robert.

Och Sten fortsätter:

– ... som han nog inte tål. Ja, han är nog också allergisk.

Han flinar nöjt och segervisst. Nu är han helt säker på att Robert inte

kommer att bråka något mer.

40 Vågar inte bråka mer

Efter skolan går han hem till Amir. Nu struntar han i om han blir smittad av Amirs förkylning och halsont.

Amir blir mycket imponerad av allt som Sten berättar om.

– Nu har du visat Robert att han kommer att råka mer illa ut om han fortsätter bråka med dej.

– Han vågar inte det mer nu. Och gör han det, så kommer jag höja ribban för varje gång.

– Ja, han får mer och mer stryk tills han kanske fattar att han ska lämna dej ifred.

– Japp!

De äter hembakade bullar, dricker saft och spelar TV-spel.

Och vad gäller Roberts bråkande, så har det upphört helt. Han vågar inte fortsätta. Han har nog förstått nu, att

han bara får en massa stryk då.

Men hans bror och dennes kompisar blir förstås inte glada åt detta. Och nu tänker de höja ribban och bråka ännu mer med Sten och Amir.

Del 4 Fortsatt

mobbing

CYKELN

41 Släpper ut luften

Amir och mobbare, ute

Amir tycker om att cykla. Fast det går inte, för mobbarna släpper ut luften på hans däck och slänger iväg ventilerna.

Och detta har nu hänt flera gånger,

som tidigare med Sten och honom. Fast den slutade då, i och med att Sten blev tuffare och gav igen på mobbarna.

Han gav sig på Robert i klassen, som tidigare bråkat med honom, som var lillebror till en av de äldre mobbarna.

Fast efter att Sten försvunnit bort till fosterföräldrar och Amir kom tillbaka hem till Skövde, efter en termin hos sina låtsaskusiner i Göteborg, började mobbarna i Skövde bråka med honom igen.

Amir måste numera ha sin röda, enväxlade cykel parkerad i källarförrådet. För han får inte ha den ifred

för mobbarna.

Varje gång som de får chansen, släpper de ut luften ur däckerna och slänger iväg ventilerna.

Och de har, som tidigare med Sten, stannat honom, för att därefter släppa ut luften ur däckerna och kasta iväg ventilerna. Och han har fått se på under denna kränkning av honom.

Det är mycket psykande och gör honom väldigt ledsen.

Och varje gång som de gör detta mot honom skrattar de och tycker det är jättekul.

Mamma och pappa vet förstås om det

här som mobbarna gör. De har ringt hem till pojkarnas föräldrar, sagt till om det till rektorn och flera lärare på skolan.

Men ingenting händer.

Pojkarna bara nekar kallt till alla anklagelser och säger att Amir bara hittar på, allt som han säger. Eller så har han bara tagit fel på personer, att det är några andra som gör det.

De ljuger lika bra nu som tidigare, då Sten fanns med honom och också var mycket utsatt av denna mobbning.

Och mobbarna lyckas hela tiden slingra sig undan ansvaret, sitt ansvar

och skyldighet för vad de gör, alla elakheter som de utsätter Amir för.

Han har tröttnat på det här och med det tvingats att sluta cykla. Han älskar att cykla, men måste istället promenera dit som han ska: till kompisar eller skolan.

42 Exempel på hur mobbarna gör

Amir cyklar hem från skolan när ett gäng pojkar plötsligt dyker upp på cykelbanan framför honom.

Han cyklar ut på en några meter bred remsa av gräsmattan intill cykelbanan, och försöker på så vis komma förbi

dem.

Men en av dem, Marre, springer ifatt honom och tar tag i pakethållaren.

Och några sekunder senare står Amir omringad av fem pojkar som verkar vilja bråka med honom.

Två av dem håller fast honom, en håller i cykeln och två skruvar loss ventilerna till slangarna i däcken. De släpper ut luften och slänger iväg ventilerna.

Detta händer exakt som tidigare, då Sten var med honom.

Det hela tar bara några sekunder.

Om någon vänligt sinnad person

skulle dyka upp i närheten, skulle denne inte hinna uppfatta vad som händer. Denna mobbning, kränkning, brott som begås mot Amir, sker så snabbt.

Och ventilerna till slangarna blir omöjliga att leta upp. De liksom finns inte mer. De har letat sig ner i gräset, eller i någon buske någonstans, där de landat.

Nej, det är bara att köpa nya.

Och ställa in cykeln i källarförrådet.

43 Flinar och hånar

Mobbarna, allihop, flinar hånfullt mot honom och går därifrån.

När de har kommit kanske tjugo meter bort ropar Kalle till honom.

- Okej, men cykla nu då, turkapa!
- Ja, hej då, svartskalle, ropar en annan.
- Och som han luktar skit, säger en

tredje.

Amir slutar lyssna på vad de säger till och om honom.

Han blir liksom blockerad. Kan inte längre tänka.

Och tårarna rinner.

Det här, som mobbarna precis har gjort mot honom, med hans cykel, ventiler ... det har de, som sagt, gjort så många gånger tidigare.

Men nu ... Nej. Han ska inte be pappa köpa fler ventiler till cykeln.

Han ska sluta cykla.

Nej, han får cykla ... kanske när han blir stor. Vuxen.

SKOLAN

44 Elaka

pojkar

Amir, klasskamrater och tre mobbare,
gymnastiken i skolan

Tre elaka pojkar, elva och tolv år,
smyger runt på skolgården. De är riktigt
fula mobbare.

I dag är de, som många andra dagar förut, på jakt efter att få göra lite elakheter igen. Och måltavlan är som vanligt Amir Hassan i klass 2b.

De känner att han är perfekt att mobba. Framför allt för att han aldrig försvarar sig eller gör motstånd. Visst har han vid flera tillfällen gått till lärarna, sina föräldrar och andra vuxna.

Men det händer inget, inte som mobbarna behöver oroa sig för eller som gör att de blir – typ rädda. De bara nekar till alla anklagelser, och sedan är det bra med allt.

Och det som de retar och mobbar

Amir för är för hans utländska utseende, namn och efternamn. Sedan hittar de på att han har utstående öron, utstående framtänder, krokig och ful näsa, att han är kobent, luktar illa och låter som en bebis när han pratar.

Amir har sedan länge tänkt att han skulle behöva en storebror. Kanske skulle det sätta stopp för mobbningen av honom.

En storebror skulle lätt kunna sätta sig i respekt hos mobbarna. Sedan skulle de inte våga retas eller mobbas mer med honom.

Fast nu så har Amir ingen storebror.

Bara två yngre systrar, Ajda, sex år och Ajna, som är tre. Ingen av dem kan göra något för att hjälpa honom.

Och han känner att han inte har något att välja på, annat än att bara försöka stå ut med sina mobbare.

Han har kommit på olika sätt att klara sig – överleva mobbningen. Han springer bort från dem och sedan söker han skydd hos någon vuxen i närheten. Och det kan få bli vem som helst, men som ser snäll ut.

45 Sprutar ner

Amirs kläder

Amir, Hampus och mobbare, skola

En annan av all mobbning är när flera av mobbarna tar sig in i omklädningsrummet, när Amir har gymnastik med klassen.

Det är idrottslektion för klass 2b och de spelar innebandy.

Flickorna och pojkarna är uppdelade

till hälften i två lag. Vartdera lag har alltså pojkar och flickor.

När klassen har spelat i tio minuter smyger tre äldre pojkar in till pojkarnas omklädningsrum och letar upp Amirs kläder som hänger fint på en väggkrok.

Innan lektionen påminns barnen om att inte ha några värdesaker kvar i omklädningsrummen.

Barnen får lägga sina dörrnycklar till hemmen, cykelnycklar, klockor, plånböcker eller annat av värde som de har, i en plastpåse som läraren sedan låser in i ett skåp, där även en musikanläggning finns.

Mobbarna smyger in i omklädningsrummet och letar upp Amirs klädkrok. De känner igen hans röda jacka.

De tar hans jacka, tröja och byxor och går bort till duscharna och duschar ner dem så att de blir alldeles blöta.

Efter gymnastiken ser Amir att hans kläder inte längre hänger på väggkroken. Och han, de i klassen, finner hans kläder blöta på golvet i en av duscharna.

Amirs bästa kompis, Hampus i klassen, cyklar direkt hem till Amir för att hämta torra kläder till honom.

Och turligt nog är Amirs mamma

hemma när Hampus ringer på dörren.

Amir väljer att sitta kvar i omklädningsrummet, med gymnastikkläderna på kroppen, medans han väntar på att Hampus ska komma tillbaka.

De duschar och byter om, går till nästa lektion på schemat.

46 Liknande händer igen

Vid ett senare tillfälle händer något liknande. Fast nu vid toaletterna. Mobbarna försöker spola ner hans kläder i en av toaletterna.

Men det går inte.

Istället blir det stopp nere i röret, där vattnet ska spolas bort. Men nu, för varje gång de spolar fylls toaletten med

mer vatten. Och snart rinner det över kanten och ner på golvet.

Nu slutar de att spola vatten och skyndar sig därifrån.

Som förra gången hjälper Hampus Amir med att cykla hem till honom för att hämta torra kläder.

Och denna gång bestämmer Amir sig för att berätta om allt för läraren på nästa lektion.

47 Berättar för magistern

Det är en svensklektion, och de får sitta och läsa i sina bänkläsböcker, om de vill.

Och nu behöver de få koppla av lite efter gymnastiken, och incidenten med mobbarna.

De berättar för magistern om vad som har hänt, både denna gång och

förra gången.

Magistern säger att klassen, denna gång, redan har berättat om allt för honom. Och han ska ta ett samtal med rektorn efter lektionen.

Men han undrar också varför Amir inte berättat om det redan vid förra mobbningen.

Fast Amir vet inte. Han bara skakar på huvudet. Men säger snart att han inte trodde att det skulle hända igen.

Fast nu visar det sig att han hade fel.

Magistern frågar om han har en aning om vilka mobbarna är, som tidigare har sprutat ner hans kläder i duschen, och

nu i dag försökt spola ner dem i toaletten.

Amir säger namnen på dem som han tror, eller mer vet säkert, har gjort detta. Fast ingen av dem kommer förstås att erkänna något.

– Ja, säger magistern. När det gäller att stå för vad dom har gjort, då är dom säkert riktiga fegisar – allihop.

Han ska också prata med gymnastikläraren, om att de måste ha dörren till omklädningsrummet låst under hela gymnastiklektionen.

Och när Amirs klass, pojkarna, har duschat och bytt om, kan de ha

yterdörren upplåst för nästa klass som kommer för att ha gymnastik.

48 Spolar ner hans kläder

Och det dröjer ingen längre tid innan det händer igen. Och nu händer det i en av toaletterna i korridoren utanför klassrummet.

Och nu försöker mobbarna ännu en gång spola ner Amirs kläder i toaletten.

Fast denna gång var det hans gymnastikkkläder som någon elev fann nere i toalettstolen i en av toaletterna, strax utanför klassrummet.

Det var en flicka som skulle kissa. Och när hon lyfter på locket till toalettstolen tror hon inte sina ögon när hon ser massor med kläder där i.

Det blev en väldig uppståndelse bland både barn och lärare från ett par klasser.

En av lärarna plockar upp kläderna ur toaletten och ropar ut: om någon,

förmodligen en pojke, saknar en röd T-tröja, ett par blåvita, kortbenta gymnastikbyxor, ett par blåa boxershorts och ett par vita strumpor. Och en röd gymnastikpåse, med ett känt varumärke på utsidan.

Denna beskrivning stämde exakt på Amirs gymnastikpåse, och med hela innehållet.

Och hans påse hänger inte längre på kroken, vid hans röda jacka.

Men han säger inget. Han orkar inte.

Han blir så ledsen.

Och tårarna kommer. De rinner likt bäckar nedför kinderna.

– Det är Amirs gympapåse, säger Hampus.

Nu ser alla att Amir är ledsen och gråter.

Han sjunker ner och sätter sig på golvet. Han blir liksom svimfärdig, illamående.

Flera, både flickor och pojkar, sätter sig ner på golvet och gör Amir sällskap. Han får också flera kramar och blir ordentligt tröstad. Får mycket kärlek.

– Jag kan ta hand om påsen, säger Hampus.

Han reser sig upp och går fram till läraren.

Läraren möter honom med ett varmt leende.

49 Bara vatten

– Är det äckligt nere i toaletten? frågar Hampus.

Läraren skakar bara på huvudet. Han är fortfarande lite chockad över hela denna händelse.

Men så säger han:

– Nej ... Det är bara vatten. Någon

har försökt spola ner kläderna. Och den som besökt toaletten innan har varit duktig med att spola ordentligt efter sej.

– Så det är bara kläder som behöver torkas? frågar en lika nyfiken som intresserad flicka.

Läraren nickar och säger:

– Ja, bara, typ, rent vatten.

Han vrider ur Amirs kläder i toaletten och lägger dem i den röda gymnastikpåsen. Därefter hämtar han en plastpåse och stoppar Amirs gymnastikpåse i.

– Jag kan ta med den hem till mej, säger Hampus. Min mamma kan tvätta allt i tvättmaskinen. Vi har en egen

tvättmaskin i badrummet.

– Ja, tack, Hampus, säger läraren.

Vill du det? Du är så snäll.

– Amir och jag är bästa kompisar, säger Hampus.

– Ja, vad fint, säger läraren.

Snart återgår alla barn till lektionen.

De har en lektion i SO: samhällsorientering.

Och Amir har sedan en stund slutat att gråta och vara ledsen. Det var nog allas kramar med tröstande som fick honom glad igen.

50 Pratar några ord med Amir

Men innan Amir går med in i klassrummet igen vill läraren ha några ord med honom.

Och Hampus är förstås också med dem, som stöd för Amir.

Läraren frågar Amir om han tror sig

veta vilka som har gjort detta mot honom.

Amir vet säkert och namnger pojkar-na, mobbarna.

Fast inte heller denna gång kommer de att komma någon vart med att få stopp på mobbningen av Amir.

De namngivna pojkarna förstår inte vad läraren eller rektorn pratar om. Skulle de ha försökt spola ner ...?

De alla, inte färre än fem pojkar, något år äldre än Amir som har hunnit passera nio år med flera månader, nekar bestämt till alla anklagelser mot dem.

Och de kommer inte heller någon

vart med detta ärende med mobbning, då de inte har några bevis som binder de påstådda, misstänkta pojkarna till händelsen.

BOSTADS- OMRÅDE

51 Ännu värre
mobbing

Amir och mobbare, ute

Mobbarna kan söka upp Amir ute, helst

då han är själv, och de ger sig på honom med ännu mera kränkningar.

De stannar honom, någonstans, där han måste betala med pengar, eller kläder, skor, för att få fortsätta gå dit som han var på väg.

Eller om han är stilla på en plats: gräsmatta, lekpark, skog, måste han betala sina mobbare, för att få fortsätta gå eller att bara få vara ifred.

Det som han då måste betala mobbarna med är helst pengar, men i annat fall med saker, kläder eller skor. Dessa som mobbarna då bara helt kallt kastar iväg, eller bär med sig.

Och har han inga pengar, ett mynt eller flera, att ge dem, nu vid stunden och tillfället, ger de honom chansen att senare under dagen lägga pengarna, som de kräver, på en viss plats ute. Det kan vara under en sten under en buske.

Fast Amir har aldrig några pengar att ge dem, och fråga mamma och pappa efter dessa pengar – nej, aldrig.

Och, så klart, någon grund, orsak för att han ska ge dem pengar, finns inte. Nej, det räcker med att han är svartskalle och en äcklig turk. Som luktar illa.

52 Lite bakgrunds- historia

Fast Amir är ingen turk, och hans föräldrar flydde en gång, för länge sedan, från Kurdistan i östra Turkiet.

Hans pappa är journalist, fast numera pizzabagare i Skövde.

I Kurdistan skrev han i en tidning och

kritiserade den turkiska regeringens förtryck mot kurderna. Och efter det blev tidningsredaktionen, som han arbetade på, stormad av poliser.

Fast Amirs föräldrar hade tur med att Amir, samma dag, hastigt blivit sjuk i magont. De behövde åka akut till sjukhuset med honom.

Och på sjukhusets radio hörde de om polisens stormning av tidningskontoret som Amirs pappa arbetade på.

Så nu var det bara för den lilla familjen Hassan att fly ut ur landet, Turkiet, snabbast möjligt.

Amir är bara ett år när de kommer till

Sverige.

53 Kanske lite

sChysta

Som sagt, Amirs kläder och skor, som mobbarna tvingar av honom, slänger de som oftast bara iväg, in i någon buske eller liknande.

Det händer också att de slänger dem

lite längre bort.

Fast om Amir har tur så kan de vara lite schysta, att de nöjer sig med att slänga iväg dem någonstans i närheten av där som han är.

Och då kan han, efter att de har gett sig av, gå och hämta sina saker, kläder och skor.

54 Exempel på händelse

Amir ser att mobbarna dyker upp, då han sitter i en av gungorna i lekparken.

Han har otur med att han är själv för stunden.

Han funderar på att blixtnabbt försöka springa därifrån.

Men han hinner bara tänka tanken då sex pojkar omringar honom.

En håller ett hårt och fast tag i honom.

En annan håller hårt i gungan.

Och en tredje, Kalle, säger:

– Har du några pengar på dej?

Livrädd skakar Amir på huvudet.

– Okej, säger Jonas, ge mej din sko.

Amir hinner inte svara innan Jonas drar av honom skon.

– Och den andra, säger Wilmer och drar av honom hans andra sko.

– Och jackan.

– Byxorna.

Men nu verkar de nöja sig.

55 Svårt att förstå

Kalsonger och strumpor, är vad han har kvar på kroppen.

Han tänker att varför ville inte mobbarna också ha hans kalsonger och strumpor – i en ännu mera fullständigt total förnedring?

Och nu, ska han gå runt och leta upp sina kläder och skor, eller är det bättre

att bara gå raka vägen hem?

Han gör det senare.

Hans kläder och skor trycker mobbarna ner i en papperskorg utanför en närbutik, några hundra meter bort.

Amir springer hem.

Och på vägen möter han flera: barn, ungdomar och äldre, som tittar konstigt på honom. Och flera av dem hälsar också.

Kanske tycker de att han ser ut som en utomjording, där han springer.

Och han tänker att de får tycka och tro vad de vill.

RÅNAD

56 På väg till affären

Amir och mobbare, ute

En dag är Amir på väg till närbutiken en bit hemifrån. Han ska köpa mjölk och kaffe. Och han får också köpa en glass, om han vill, som han kan äta på vägen

hem.

Men han hinner inte fram till affären innan pojkarna dyker upp framför honom på gångbanan, mellan ett villa-kvarter och ett kvarter med stora hyreshus.

De är sex tuffa pojkar som springer fram till honom och ställer sig ivägen, hindrar honom från att fortsätta gå mot närbutiken.

– Vart ska du? frågar Fille.

– Till affären? frågar Marre.

– Svara! väser Kalle högt. Eller vill du ha stryk? Ska jag boxa dej i magen?

– Har du pengar? frågar Wilmer.

– Pengarna eller kläderna? säger Jonas.

– Och skorna!

Amir vet inte vad han ska göra. Och i vilket fall så kan han ju inte gå naken till affären.

Han kör ner handen i byxfickan och får upp sedeln som han har fått av mamma.

– Bara en hundring, säger Kalle och rycker åt sig sedeln. Har du inte mer?

Amir börjar gråta, och må illa. Snart kommer han att svimma. Det känner han tydligt.

– Nu börjar han att grina, den apan,

säger Marre.

– Ja, den turkapan, säger Fille.

Ännu mer tårar kommer, som rinner
som bäckar nedför kinderna.

Mobbarna lämnar honom, går däri-
från, mot närbutiken.

57 Nytt försök

Amir, Ajda och mamma, hemma och
ute

Amir går hem.

Han ljuger, säger till mamma att han måste ha tappat sedeln någonstans på vägen till affären.

Han får en ny sedel att gå till närbutiken med.

Men nu vet han inte om han vågar. Och för tänk om samma sak händer igen?

Men så får han en idé. Han kan fråga Ajda, om hon vill följa med honom till matbutiken.

Och det vill hon gärna.

Mamma säger att pengarna kommer att räcka till en var sin glass som de kan äta på vägen hem, om de vill.

På vägen till affären ber han Ajda att ha sedeln i sin byxficka. Och han ber henne också att titta efter mobbarna.

Hon vet precis vilka pojkar som han menar och hon tycker att de alla är riktigt otäcka typer.

Men de slipper mobbarna den här gången.

Del 5 Jagad igen

MOBBARNA

IGEN

58 Springer

för sitt liv

Amir och mobbare, ute

Med tre värsta mobbare i hälar

springer Amir för sitt liv. Och han är rädd. Livrädd.

Hela tiden ropar och skriker de hemska saker till honom, om honom, och vad de ska göra med honom när de får tag på honom.

Han är själv i dag. Alla kompisar är borta på något. Några är på semester och några har med sin familj rest bort i något ärende,

Och Amir får inte vara ifred, varken hemma på sin gård, någon annan gård, vid fotbollsplanen, lekparken eller någon annan plats.

Bäst för honom vore att vara hemma

i lägenheten, ute på balkongen. Men det har han ingen lust med.

Han försöker tänka, vad han själv vill, och inte vill.

Han vill kunna gå ute och göra som han vill och har lust med, utan att de där dumma pojkarna kommer och bråkar med honom.

59 Vill slippa mobbarna

Och nu springer han förbi en tom lekplats, med de dumma pojkarna tätt efter.

Han tänker att kanske vore det bäst att bara springa raka vägen hem, det snabbaste han kan. Men, som sagt, han vill inte vara inne i lägenheten eller ute på balkongen. Han vill vara ute och

leka, spela fotboll eller något annat kul.

Men alla hans kompisar verkar vara upptagna med annat i dag.

Hampus är med sin familj på semester någonstans. Och Ralf är inte heller hemma. Men var han är vet han inte. Ralf har inte sagt något om att han skulle resa bort i dag.

Fast Ralf och han var tillsammans i går, och i förrgår, och de gjorde roliga saker. De spelade fotboll, tennis, frisbee och krocket.

Och varje gång de försökte göra något av dessa saker, blir de störda av mobbarna som hela tiden söker upp och

vill förstöra för dem.

60 Älskar att hata honom

Och en gång, i går, kommer Ralfs pappa ut och försöker prata med de dumma pojkarna. Fast det hjälpte bara för en liten stund. Sedan var de tillbaka på noll igen, där som de var innan.

Och i dag är pojkarna efter honom hela tiden. De är som hans skugga.

Deras elakheter börjar med att de säger fula och hemska saker till honom, och om honom.

Saker som de säger är: svartskalle, turk på burk, att han är kobent, är en hare, apa, och att han stinker skit.

Fast Amir vet att ingenting av allt det som de säger är sant. De gör allt för att få bråka med honom och för att få honom ledsen.

Fast nu ropar de också att de ska slå honom när de får tag på honom, att han ska få så mycket stryk att han inte

kommer kunna stå på benen på minst en vecka.

Vad de måste hata honom, tänker han. Kalle, Marre och Fille verkar älska att hata honom. Men de är alla helt knäppa i huvudet. Och de borde söka hjälp. Fast, det hjälper nog inte.

Och nu: de jagar och Amir springer undan.

Lite bortanför lekparken finns en större gräsmatta med en linbana. Men inte heller där är någon och leker.

STOR BJÖRK

61 Tar skydd upp i ett träd

Amir och mobbare, ute

Amir springer och springer, med mobbarna tätt i hälarna.

Och lite bortanför, där finns en liten skogsdunge med lövträd: mest lönnar

och björkar. Och de är stora. Flera av dem är säkert mer än tio meter höga.

Amir börjar bli trött, och han har fortfarande de dumma pojkarna efter sig. Om de får tag på honom ...? Han vågar inte ens tänka på det.

Men vad ska han göra? Ska han ropa ... och det högsta han orkar?

Men så får han en idé. Han kan ta sikte på ett av träden och snabbt klättra upp. Han vet att han är duktig på att klättra. Han har förut klättrat både i träd och i berg, och med Ralf och Hampus.

Jo, så får det bli. Han ska klättra högt upp i ett träd. Och om någon av de

dumma pojkarna klättrar efter honom ... då kan han sparka neråt mot dem, så att de ramlar ner på marken och kanske till och med slår sig. För man måste få försvara sig. Det vet han.

Men det måste vara ett träd som är jättehögt.

Han ser en megastor björk framför sig. Den är nog minst lika hög som trevåningshusen där hemma.

62 Stor björk

Framme vid björken behöver han ta sats och göra ett hopp upp i luften och försöka få tag i en gren.

Han lyckas. Håller i grenen med båda händer och drar sig upp, tar ett rejält tag med benen runt trädstammen. Försöker komma upp en bit så att han kan ta tag i en gren ovanför.

Han lyckas.

Gör som tidigare, drar sig upp med armarna, kramar om stammen med

benen. Och strax får han tag i nästa gren.

Nu har Kalle hunnit fram till trädet. Han gör som Amir och hoppar upp till grenen.

Amir fortsätter bara att klättra.

Och snart klättrar även Fille och Marre upp i trädet.

Amir vet inte vad han ska göra nu, annat än att bara klättra. Och trädet är enormt stort och högt. Så han räknar snabbt ut att nu är hans enda och kanske bästa flyktväg att bara fortsätta klättra uppåt. Så långt som det går.

Denna enorma björk har ett par rejäla

stammar som gör att trädet delar på sig.

Amir tittar upp och bestämmer sig för att välja den stam som verkar störst och som går högst upp i trädet.

Det han kan hoppas på nu är att de dumma pojkarna inte är så bra på att klättra och snart inte vågar klättra högre.

63 Hotfulla mobbare

Amir har ett litet försprång till Kalle som är ett par meter nedanför. Han vågar stanna för att hämta andan.

Och Kalle klättrar på och skriker hotfullt till honom.

– Nu snart när jag får tag på dej, då ska jag banka skiten ur dej. Och skyll dej själv om du ramlar ner. Du kommer

slå dej rejält när du når marken.

Amir svarar inte. Tänker att det är mjuk gräsmatta under dem.

Marre och Fille skyndar på klättrandet och är snart ikapp Kalle.

– Ja, vi ska slå dej så du ramlar ner, ropar Marre hotfullt och med mycket hat.

– Vi ska dra i dej så du tappar taget, ropar Fille och är lika ivrig han.

Marre klättrar förbi Kalle och ropar:

– Nu snart har vi dej din äckliga svartskalle.

– Ja, såna som du borde inte få finnas, ropar Fille med mycket avsky i

rösten.

– Du är så ful och luktar skit, säger Kalle med ett hånfullt skratt.

64 Amir svarar

Men nu vänder det i Amir. Han känner en viss trygghet med att kunna klättra högre upp i trädet. Och hittills så är han inte ens halvvägs.

– Kommer ni närmare nu så kommer jag att sparka på er, ropar han tufft.

– Skit på dej, ropar Fille.

– Ja, och du skulle bara våga, säger Marre.

– Jag kommer sikta på era händer. Och kanske blir det du Marre, som blir först med att ramla ner.

– Ta dej i röven, säger Marre argt, din lilla turkapa.

Amir fortsätter:

– Ramlar ni ner härifrån kommer det göra riktigt ont. Men om jag klättrar högre, mycket högre, då kommer det göra så ont så ni kommer skrika mycket högt.

65 Får inte bli rädd

Egentligen är Amir mycket rädd. Både för pojkarna och för att själv ramla ner. Men det får inte finnas någon rädsla. Det går inte. Han måste vinna den här matchen, det här slaget.

Han fortsätter klättra.

Mobbarna klättrar efter.

Amir slutar titta ner. Han fortsätter

bara klättra, och han fokuserar stort på grenarna som han klättrar i. De får inte vara för tunna. Det är bara de tjocka som gäller. Innan han klättrar ett kliv känner han ordentligt på grenen att den kommer att hålla.

Snart är han så högt upp i trädet att det börjar svaja av att grenarna är tunnare och mjukare. Och nu väljer han att inte klättra högre.

66 Mobbarna

fegar ur

Han tittar ner och förvånas av att de tre idioterna inte har fortsatt klättra. Kalle och Fille verkar till och med ha gett upp och är nu på väg att klättra ner.

De ropar upp till Amir att de nu väljer att klättra ner. Och de kommer fortsätta ha koll på honom från marken. De säger också att de kommer vänta ut honom.

Och sedan när han kommer ner, då ska han få så mycket stryk att han inte kommer klara stå på sina ben.

Amir väljer att vänta med att klättra ner. Han kan också vänta ut dem. Sedan får de väl se vem som kan klara vänta längst.

Han tänker också att han kan lyssna efter ljud från människor som går förbi, och då kan han ropa på hjälp.

Men det kommer ingen som går förbi. Och snart ger mobbarna upp och går därifrån. Amir ser att de bara går iväg, utan att säga något mer till honom. Och bara detta blir en riktigt stor seger

för honom.

Han tänker att han, för säkerhets skull, ska vänta en liten stund till innan han klättrar ner. Ifall om idioterna kommer tillbaka.

67 Svajar

Otäck

När han har väntat ännu en stund

känner han hur det börjar svaja alltmer i trädet. Det blåser upp och han får hålla i sig mer.

Och nu funderar han på om det inte vore bäst att klättra ner. Men han blir osäker och rädd. Tänk om han får problem med att klättra ner? Det kanske till och med blir svårare att klättra när trädet svajar otäckt?

Han gör ett försök att börja klättra ner. Men vips så missar han en gren med foten och blir hängande i armarna.

Han blir förstås skiträdd. Tittar ner och blir än mera rädd. Och det är så himla långt ner till marken. Säkert mer

än tio meter.

Han väljer att vänta en stund till. Men det blir bara än mera blåsigt. Och nu blir han stel som en pinne.

I nästa tanke känner han att han inte vågar klättra ner, när grenen han håller i svajar så otäckt.

Han tänker lite till och kommer fram till att det kanske kommer lugna ner sig om en stund. Ja, han kan vänta en stund och hoppas på att det slutar blåsa. Sedan kan han lätt som en plätt klättra ner.

Han väntar och väntar, samtidigt som det blåser allt mer. Och trädet svajar som den värsta åkattraktionen inne på

nöjesparken Liseberg.

Och han tänker: Denna åkattraktion som nog alla, precis alla, gärna skulle vilja åka, men som ingen kommer levande ifrån. Det här är som dödsåkattraktionen.

68 Måste säkra upp

I nästa sekund tänker han på vad pappa skulle ha gjort, nu i hans situation. Om pappa hade hängt här nu, mer än tio meter upp i ett träd, och i denna blåst. Vad skulle han ha gjort – förutom att ha försökt klättra ner? Fast det som känns som att det inte går nu. Det är för farligt, riskabelt, att klättra ner.

Och i nästa sekund tänker han att han måste binda fast sig. Han skulle behöva ... ett säkerhetsbälte, som i bilen. Helst också en livlina, som de har på cirkusar.

Men hur ska han göra detta, och nu?

Men så kommer han på att han ju har ett skärp om midjan, i byxorna.

Han behöver knäppa upp spännet i skärpet och sedan direkt igen spänna fast skärpet runt grenen han klänger sig fast i.

Skulle han tappa taget om grenen, hålls han kvar av skärpet.

När han är klar tänker han att så här skulle nog säkert både pappa och

mamma ha gjort.

Och tårarna kommer. Massor med
tårar.

69 Någon måste komma

Han måste hänga kvar så här i grenen
fram tills någon kommer förbi.

Han tänker att pappa och mamma

kanske snart kommer ut för att leta efter honom.

Efter en stund kommer en man i fyrtioårsåldern som är ute med sin hund. Men Amir råkar titta åt ett annat håll och märker inte mannen med hunden.

Men snart hör han en moped köra i närheten. Då sätter han igång att ropa. Och han ropar så högt han orkar och flera gånger.

Han lyssnar och är mycket koncentrerad som fokuserad. Och till hans stora lycka hörs det som att mopeden stannar en bit bort.

Han ropar då ännu mer och ännu högre, och flera gånger.

Och strax ser han mopeden komma mot trädet som han klättrat upp i.

Han ropar och ropar.

Men mopeden kör bara förbi. Det är som om den som kör inte hör honom.

Strax därefter kommer två cyklar.

Och han ropar igen:

– Hej! Kan ni hjälpa mej!?! Jag är här uppe! I trädet!

Det är en man i fyrtioårsåldern med sin dotter på åtta år.

De stannar nedanför och tittar upp på Amir, och blir mycket förvånade. Hur

kan en liten pojke hänga i en gren högt
upp i en stor björk och i denna blåst?

70 Hjälp kommer

Amir, man och hans dotter, ute

De kliver av cyklarna.

Mannen ropar upp till Amir och
hälsar.

Han funderar ut flera möjliga sätt att hjälpa pojken: Han kan ringa efter räddningstjänsten, så kommer de dit med en kranbil som kan hissa upp en korg med en lift, upp till Amir och att han då bara kan kliva i korgen och bli hissad ner till marken.

Men i nästa stund tänker han, att det kan nog ta minst tio minuter att få hit räddningstjänsten, plus den tid det tar att åka iväg och få tag på en telefon. Ja det kan ta upp till tjugo minuter innan pojken får hjälp.

Ska han då bara lämna honom kvar själv där uppe, vind för våg, högt uppe

i ett svajande träd?

Nej, så klart inte. Det går inte. Och om pojken inte orkar hänga kvar i grenen – då står hans liv på spel.

Och inom tjugo minuter kan det komma att blåsa ännu mer.

Nej, pojken har förstås själv klättrat upp och kan säkert också klättra ner igen, och med hans hjälp och stöd. Pojken har nog också blivit rädd och fastnat i en form av låsning.

Det bästa är att nu snabbt bara klättra upp till honom, pusha och hjälpa honom att våga klättra ner.

Mannen ropar till Amir och säger att

han nu direkt kommer upp till honom.

71 Hjälper

Amir

Mannen har också ett skärp på sig som han spänner fast runt Amirs skärp.

Först hjälper han Amir att spanna loss sitt skärp från grenen och spanna det bara runt sin midja. Därefter

spänner han fast sitt skärp runt Amirs skärp.

Och snart sitter de fast med sina skärp i varandra.

Nu kan de klättra ner tillsammans och om Amir tappar taget om grenen hänger han ändå kvar i mannen med sitt skärp.

Amir är mycket imponerad över mannens handlande och säger att exakt så skulle hans pappa också ha gjort.

Mannen undrar varför och hur Amir har hamnat här långt upp i ett träd.

Amir förklarar och berättar om mobbarna.

Mannen säger att han har vunnit över mobbarna. De vågade inte klättra högre, än vad de gjorde. Och de valde att lämna platsen, björken.

De är riktiga fega kryp allihop, som flera stycken vågar ge sig på en enda, ensam, liten, nästan försvarslös ...

Men Amir var tuff och vågade försvara sig med att klättra superhöggt upp i ett träd.

Ja, detta fick till och med bli hans räddning.

Men så kom mannen in i bilden och fick bli resten av Amirs räddning.

– Du är så tuff och modig Amir. Och

nu så måste du, med min hjälp så klart, våga klättra ner.

Amir nickar instämmande.

– Jag kan klättra ner själv, cykla hem och ringa efter räddningstjänsten. Men det kommer att ta upp till säkert en halvtimme, från nu, innan dom kan hissa ner dej i en korg.

Amir nickar igen.

– Men om du vill och vågar, så står vi nere på marken om bara några minuter. Och jag ska hjälpa dej ...

Mannen håller en arm runt Amir och låter honom få vila sina armar en stund innan de börjar klättra ner.

Men snart klättrar de steg för steg neråt, samtidigt som de struntar i både blåsten och att det svajar.

Strax är de nere på marken.

Amir gråter och kramar om mannen.

– Du är min hjälte, säger han. Jag vågade inte klättra ner. Men med din hjälp gick det bra.

MÅSTE FÅ
ETT SLUT

72 Får hjälp
hem

Amir, man och hans dotter, och familj,
ute och hemma

Amir Får hjälp av mannen och hans dotter med att de följer honom hem.

Ända fram till porten.

De leder sina cyklar och Amir promenerar.

– Som vi har pratat om, Amir, så måste all mobbning mot dej sluta. Jag äger närbutiken här bortanför skolan. Om du behöver min hjälp mer kan du bara fråga efter mej där. Fråga efter Roger, så hjälper butikspersonalen dej att komma i kontakt med mej.

– Ja, tack, vad snällt. Men tror du att du kan hjälpa mej ... med mobbarna?

– Ja, och när ingen annan tycks klara

det, så gör det mej extra mycket upprörd.

– Ja ...

– Amir, och Hassan i efternamn, var det väl som du heter?

– Ja, och jag bor på Timmermansvägen trettio två b, högst upp till höger.

Innan Roger och Stina cyklar iväg lovar Amir att inte låta sig skrämmas upp i träd något mer. Det är helt vansinnigt. Det kunde ha gått riktigt illa. Han kunde ha ramlat ner och slagit sig ordentligt. Ja, till och med dött.

Amir tackar än en gång för att mannen räddat honom.

73 Blir rastlös

Och väl hemma igen undrar mamma var han har varit i så många timmar. De har varit oroliga för om det har hänt något.

Han berättar om allt.

Mamma blir glad för att det har gått så bra, som det gjort. Och att han fått så fin hjälp av mannen och hans dotter.

Hon säger också att de måste göra något åt denna mobbning. Den kan inte få fortsätta.

Fast det gäller förstås all mobbning, vare sig det är Amir eller någon annan som ofredas.

Inne på sitt rum blir Amir snart rastlös. Och efter middagen bestämmer han sig för att våga gå ut en sväng igen. Han vill gå hem till Hampus och Ralf och fråga om de kan göra något kul.

Hampus är inte hemma. Förmodligen så har hela familjen redan hunnit åka iväg på sin semester. De skulle visst ut och campa.

Men Ralf är hemma. De tar med sig fotbollen och går ut för att sparka boll en stund.

Innan de går ut ber de Ralfs pappa att han ska hålla utkik efter dem. Han kommer kunna se dem från fönstren i vardagsrummet och ett av sovrummen. Och om de inte syns därifrån, då har det hänt dem något.

Ralfs pappa är redan arg och upprörd på pojkarna. Han lovar att släpa med sig dem till polisstationen, om de hittar på några fler elakheter. Han vet att polisen inte får bura in barn ... Fast någonting kommer de bli tvungna att göra. För nu räcker det ...

Amir och Ralf håller sig i närheten av Ralfs hus, på en mindre gräsmatta och

sparkar bollen till varandra. Det är kul, fast inte lika roligt som att spela match med flera spelare.

Efter en stunds sparkande med bollen bestämmer de sig för att gå och ringa på hos Johanna eller någon av de andra flickorna som de brukar vara med. Kanske så vill de vara med och sparka boll.

MOBBARNA

IGEN

74 Springer

för sitt liv

Amir och mobbare, ute

Fast de hinner inte hem till Johanna

innan mobbarna dyker upp. Hon bor i ett hus en bit bort.

Mobbarna springer fram mot dem. Fast Ralf hinner se dem innan de får tag på Amir. Och han skriker:

– Spring Amir! Mobbarna kommer.

Som ett blixtnedslag rycker Amir till och börjar springa av all kraft. Han vet inte åt vilket håll eller vart han ska. Han måste bara springa. Kanske gäller det på liv och död nu.

Han vänder huvudet och kroppen något och tittar snabbt bak över axeln. Och snabbt kan han räkna till fem pojkar som är efter honom. Inte lika

många, som förut en gång vid borgen,
men säkert minst lika arga.

Han springer och springer.

Men mobbarna är hela tiden tätt
bakom.

Får han håll nu är det kört.

Och bakom honom hörs en massa
hatord av tillmälen ropas:

- Ditt lilla turkäckel!
- Vänta du bara tills vi får tag på dej.
- Ja, då ska vi göra mos av dej.
- Inte ens dina föräldrar kommer
känna igen dej.
- Amir, du ska få så mycket stryk!

Amir ser en flicka i sin ålder, och

med en cykel en bit framför. Av nyfikenhet har hon stannat till för att se efter vad som händer.

Han ropar till henne:

– Snälla, låna mej din cykel!

Hon förstår allvaret och väntar in honom.

75 På flykt igen

Han tar i än mer och ökar farten ytterligare. Hinner sätta sig på hennes cykel och cyklar snabbt iväg.

Hon har tre växlar på den och den låg i den lättaste. Amir hinner få upp farten, växlar upp och drar ifrån pojkarna rejält.

Från det att han hinner sätta sig på

cykeln har han max tre sekunder på sig innan Kalle, som springer i täten bland mobbarna, skulle ha fått tag på honom.

Och flickan är den ena av dem som kom till borgen tidigare i dag.

Han vet vem hon är och han kan lätt kolla upp hennes adress i skolans telefonkatalog. Och för att få veta hennes namn och vilken klass hon går i, kan han titta i skolkatalogen.

Även kalle ökar farten. Han verkar helt fast och bestämd om att få tag på Amir.

Fast cykeln räddar Amir denna gång. Och han går än en gång segrande, eller

kanske mer levande ur det här. Denna kris – katastrof. Ja, kanske till och med mordförsök. I alla fall misshandel. Grov misshandel. Och av flera stygga och onda pojkar.

Han är nu så rädd att han inte vet vart han cyklar, åt vilket håll eller vart han vill. Det enda som betyder något nu är att han cyklar och att han hela tiden ökar avståndet till mobbarna.

Efter en bra bit vågar han slappna av och lugna ner tramptagen. Han har ett rejält flås och behöver hämta andan.

Och nu händer något underligt. Han får en idé, och den kommer som en blix

från klar himmel. Han behöver en ny, en till kompis, en som är äldre, mycket äldre, som till och med kan skydda honom, när det behövs. Som låtsaskusinerna i Göteborg.

Ja, så är det så klart. Han behöver en kompis som är minst några år äldre än han själv.

Men hur hittar man en sådan?

Eller vänta ... Han behöver så klart en bror. Han har två småsystrar, men behöver en storebror – låtsasstorebror.

Men var hittar man en sådan? Och var ska han börja leta?

LITE MER

OM MIG

Skriva böcker

Jag Roy Panen tycker det är kul att skriva böcker. Och att släppa fantasin helt fri gör det ännu roligare.

När jag skriver på en boktext har jag som oftast tidigare funderat och tänkt mycket kring handlingen i boken.

Och bra idéer får jag när jag är ute på promenader i naturen, eller har ett tråkigt jobb att utföra på mitt arbete.

Och när jag kommer hem, på kvällen, försöker jag tänka fram text för alla mina tankar och funderingar kring handlingen i boken.

Lärare och snickare

Jag är utbildad lärare i svenska och svenska som andraspråk på gymnasienivå.

Men innan jag blev lärare var jag snickare: byggnadssnickare, möbelsnickare och maskinsnickare.

Och som lärare arbetade jag i grundskolans årskurser 4-9. Jag undervisade i svenska, svenska som andraspråk, särskilt undervisningsstöd för elever med särskilda behov, biblioteksansvarig, och som obehörig slöjdlärare.

Det blev för jobbigt att vara lärare, så jag valde att sluta. Jag gick tillbaka till mitt tidigare yrke som snickare.

Gratis böcker

Lite senare började jag skriva böcker.

Och jag startade ett eget bokförlag.

Fast det har gått lite trögt med bokförsäljningen och utlåningen.

Det är svårt att hitta nya läsare. Fast jag tycker själv att alla mina böcker är intressanta och spännande, och borde nå ut till många läsare.

Jag vill och önskar ha många läsare. Och jag fick idén om att själv distribuera/dela ut mina böcker på min hemsida panen.se, för gratis läsning och lyssning.

Alla som vill får läsa och lyssna på mina böcker – GRATIS.

Ge ett bidrag

Den som vill och kan får gärna ge ett bidrag till mitt bokförlag, kanske en tia eller mer. På panen.se finns ett postgironummer till min bank, om man vill skänka en slant.

Tusen tack till dig, på förhand.

Skriva på heltid

Jag skriver böcker på min fritid, men vill så gärna börja skriva på heltid. Fast när jag går i pension 2031, då blir jag nog en glad pensionär och kan skriva böcker 24/7.

Nu vet du lite mer om mig.

Ha det gott och ta hand om dig.

Kramar från din vän

Roy Panen